

Suomen väestökirjanpidon ja henkikirjoituksen digitalisaatio 1960–1972

Lähdeviitteinen tutkimusraportti

Laadittu 23. elokuuta 2026 | Laatija: Perplexity Computer

Tiivistelmä

Tässä raportissa kuvataan kronologisesti Suomen väestökirjanpidon ja henkikirjoituksen siirtyminen manuaalisista kirkon- ja siviilirekistereistä atk-pohjaiseen väestön keskusrekisteriin vuosina 1960–1972. Uudistus etenee kolmessa toisiinsa kytkeytyvässä vaiheessa: henkilötunnuksen käyttöönotto (1962–1964), Valtion tietokonekeskuksen (VTKK) perustaminen ja komiteamietinnön muotoilema uudistusohjelma (1964–1967) sekä lopulta väestökirjalain ja Väestörekisterikeskuksen (VRK) perustaminen ja atk-rekisterin käyttöönotto (1969–1971).^{9, 11} Keskeisiä säädöksiä ovat asetus väestörekisteritunnuksesta 172/1964, väestökirjalaki 141/1969, väestökirja-asetus 198/1970 ja asetus syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä 824/1970, jotka tulivat voimaan 1. tammikuuta 1971.^{1, 2, 3, 4}

1. Tausta ja lähtötilanne 1960

Väestökirjanpitoa oli Suomessa pidetty sekä valtiovallan että kirkon tarpeita varten jo 1500-luvulta lähtien, ja kaksinkertainen, hajautettu järjestelmä oli säilynyt lähes muuttumattomana yli 200 vuoden ajan.⁹ Vuoden 1960 väestölaskennassa henkilötunnusta ei vielä käytetty, eikä syntymäpäivää tai -kuukautta lävistetty reikäkortteille, joten aineiston yhdistäminen myöhempiin rekistereihin oli lähes mahdotonta.¹² Kyselylomakkeiden jaossa ja keräämisessä henkikirjoitusviranomaiset toimivat yhdessä kunnittain perustettujen väestölaskentatoimikuntien kanssa.¹²

2. Henkilötunnuksen käyttöönotto (1962–1964)

Ensimmäinen henkilön yksilöivä tunnus oli työeläkekortin numero, jonka Eläketurvakeskus (ETK) alkoi myöntää 13. marraskuuta 1962 perustaessaan työsuhderekisterin. Tunnuksen kehitti matemaatikko Erkki Pale, joka vastasi työeläketietojen tietokonejärjestelmän luomisesta, apunaan Matti Kurimo.^{10, 17} Työeläkenumeron avulla palkkatiedot koodattiin tietokoneelle oikean henkilön kohdalle.

Vuonna 1964 Kansaneläkelaitos (Kela) aloitti sairausvakuutusjärjestelmän myötä sosiaaliturvatunnuksen (sotu) jakamisen kaikille Suomessa vakituisesti asuville. Sotua säätteli asetus väestörekisteritunnuksesta (172/1964, annettu 10. huhtikuuta 1964), jota kutsuttiin myös väestörekisteritunnukseksi.^{17, 2} Tunnuksen rakenne — syntymäaika, yksilönumero ja tarkistusmerkki — oli jo silloin nykyisen kaltainen, ja Eläketurvakeskus luopui myöhemmin omasta tunnuksestaan ottaen käyttöön Kelan jakaman sosiaaliturvatunnuksen.¹¹

3. Atk-infrastruktuuri ja uudistusohjelma (1964–1967)

Valtionhallinnon automaattisen tietojenkäsittelyn keskuksena perustettiin Valtion tietokonekeskus (VTKK) vuonna 1964. Eduskunta hyväksyi perustamislain 1. huhtikuuta 1964, ja laki sekä asetus valtion tietokonekeskuksesta annettiin 30. huhtikuuta 1964.¹⁶ Valtiovarainministeriön alainen VTKK hoiti valtionhallinnon tietojenkäsittelytehtäviä ja ylläpiti myöhemmin muun muassa väestörekisteriä ja ajoneuvorekisteriä.¹⁵ Alkuperäisen perustamislain säädösnumeroa ei varmistunut tässä haussa; myöhempi laki Valtion tietokonekeskuksesta 729/1988 korvasi alkuperäisen.⁸

Varsinaisen uudistuksen ohjelman muotoili Väestörekisterin uudistamiskomitea, jonka mietintö (Komiteanmietintö 1966:A 15, Helsinki 1967) ehdotti koko väestön sisältävän henkilörekisterin perustamista. Rekisteriin olisi kerätty tiedot osittain henkikirjoituksen yhteydessä, osittain kirkonkirjoista.¹³ Mietintöä seurasi sisäasiainministeriön Väestörekisteritoimiston 25. marraskuuta 1967 laatima ehdotus asetukseksi

syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä, joka johti myöhemmin asetukseen 824/1970.¹⁴

4. Väestökirjalaki ja Väestörekisterikeskus (1968–1969)

Valtioneuvosto antoi vuoden 1968 valtiopäivillä hallituksen esityksen väestökirjalaksi. Eduskunta hyväksyi lain yhteydessä kannan, jonka mukaan väestön keskusrekisterin valmistuttua on ryhdyttävä toimenpiteisiin koko väestökirjanpidon siirtämiseksi valtion hoidettavaksi.⁷ Esityksen täydellistä HE-numeroa ei kuitenkaan varmistettavissa Finlexin 1992 alkaen julkaisemasta arkistosta.

Väestökirjalaki (141/1969) annettiin 21. helmikuuta 1969, ja se oli väestökirjanpidon uudistamisen pääsäädos. Laki kuului sisäministeriön hallinnonalalle; antopäivä varmistuu väestökirja-asetuksen johdantotekstistä ("21 päivänä helmikuuta 1969 annetun väestökirjalain 141/69") ja väestötietolain 507/1993 kumoamissäännöksestä.^{4, 5} Laki kumottiin myöhemmin väestötietolaila 507/1993.⁵

Väestörekisterikeskus (VRK) perustettiin vuonna 1969. Sen tehtävinä olivat väestökirjanpidon ohjaus ja valvonta sekä väestön keskusrekisterin (nykyisen väestötietojärjestelmän) ylläpitäminen.^{9, 11} Keskusrekisterin ylläpito nojasi Valtion tietokonekeskuksen atk-palveluihin. Erillistä perustamissäädöksen numeroa ei varmistunut tässä haussa; VRK:n organisaatiosta säädettiin myöhemmin väestökirjahallinnosta annetulla lailla 76/1984 ja asetuksella 183/1984.⁶

5. Väestökirja-asetus ja atk-pohjaisen rekisterin käyttöönotto (1970–1971)

Väestökirja-asetus (198/1970) säädettiin väestökirjalain 32 §:n nojalla, ja se tuli voimaan 1. tammikuuta 1971.¹ Asetus kumosi vanhan henkikirjoitusasetuksen (562/1950), siviilirekisteriasetuksen (115/1917), muuttokirja-asetuksen (362/1930) ja väestörekisteritunnusasetuksen (172/1964) sekä sitoi henkikirjoituksen osaksi uutta väestökirja-asetusta siten, että kunta on yhtenä henkikirjoituspiirinä.² Henkikirjoitus itse kuitenkin jatkui vuoteen 1989 saakka.⁹

Asetus syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä (824/1970, annettu 23. joulukuuta 1970) tuli myös voimaan 1. tammikuuta 1971. Se säätelee syntymä- ja kuolintodistusten käytöstä ja velvollisuudesta ilmoittaa syntymästä väestön keskusrekisteriin väestökirja-asetuksen 37 § mukaisesti.³ Asetus täydensi ilmoitusketjua keskusrekisteriin, vaikka ei itse mainitse atk:ta.

DVV:n ja Tilastokeskuksen mukaan vuonna 1971 siirryttiin atk-pohjaiseen väestön keskusrekisteriin (nykyiseen väestötietojärjestelmään), johon sisällytettiin kaikki Suomessa vakituisesti asuvat henkilöt.^{9, 11} Tunnuksen nimeksi tuli virallisesti henkilötunnus, ja työeläkenumerosta ja sotusta luovuttiin. Tiedot kerättiin keskitetysti Väestörekisterikeskukseen, joka toimitti ne magneettinauhoilla Tilastokeskukseen.¹¹ Vuoden 1970 väestölaskennassa henkilötunnusta käytettiin väestölaskennassa ensimmäisen kerran, ja hyödynnettiin joitakin keskusrekisterin tietoja kuten kansalaisuus, uskonto ja syntymäkotikunta.¹²

6. Kronologinen taulukko: säädökset, komiteamietinnöt ja tapahtumat

Ajankohta	Tyyppi	Dokumentti / tapahtuma	Keskeinen sisältö	Arkisto- / lähdeviite
31.12.1960	Väestölaskenta	Vuoden 1960 väestölaskenta	Esidigitalisaation vertailukohta: henkilötunnusta ei käytetty, aineisto lomake- ja reikäkorttipohjainen. Keruun hoitivat henkikirjoitusviranomaiset ja kunnittain perustetut väestölaskentatoimikunnat.	Tilastokeskus
13.11.1962	Rekisterin perustaminen	ETK:n työsuhterekisteri ja työeläkenumeron jako	Ensimmäinen henkilön yksilöivä tunnus (työeläkenumero); tunnuksen kehitti Erkki Pale. Palkkatiedot koodattiin tietokoneelle; edeltäjä nykyiselle henkilötunnulle.	DVV; Tilastokeskus
1.4. / 30.4.1964	Laki + asetus	Laki ja asetus Valtion tietokonekeskuksesta	VTKK:n perustaminen; valtionhallinnon automaattisen tietojenkäsittelyn keskus, ylläpiti myöhemmin mm. väestörekisteriä. Säädosnumero(t) eivät varmistuneet; myöhempi laki 729/1988 korvasi alkuperäisen.	Kansallisarkisto, Finna VAKKA-318728.KA

Ajankohta	Tyyppi	Dokumentti / tapahtuma	Keskeinen sisältö	Arkisto- / lähdeviite
10.4.1964	Asetus	Asetus väestörekisteritunnuksesta (172/1964)	Sääteli sosiaaliturvatunnuksen (sotu / väestörekisteritunnus) jakamisen; Kela jakoi 1964–1968 kaikille tunnuksen. Kumottiin myöhemmin väestökirja-asetuksella 198/1970.	Finlex 198/1970 § 60
1967	Komitean mietintö	Väestörekisterin uudistamiskomitean mietintö (1966:A 15)	Ehdotti koko väestön sisältävän henkilörekisterin perustamista; tiedot osittain henkikirjoituksen yhteydessä, osittain kirkonkirjoista. Atk-rekisterin ja tilastojen perusta.	Doria (Tilastokeskus)
25.11.1967	Viranomaisluonnos	Ehdotus asetukseksi syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä	Sisäasiainministeriön Väestörekisteritoimiston laatima asetusehdotus, joka pohjautui komiteamietintöön ja johti myöhemmin asetukseen 824/1970.	Doria (VVJ 1966)
1968 (vp)	Hallituksen esitys (HE)	HE väestökirjalaksi (1968 vp)	Esitys väestökirjalaksi; eduskunta katsoi, että keskusrekisterin valmistuttua on siirryttävä kokonaan valtion hoidettavaksi. HE-numero ei varmistunut.	Finlex HE 14/1998
21.2.1969	Laki	Väestökirjalaki (141/1969)	Väestökirjanpidon uudistamisen pääsääädös; hallinnonala Sisäministeriö. Kumottiin myöhemmin väestötietolailla 507/1993.	Finlex 141/1969
1969	Viraston perustaminen	Väestörekisterikeskuksen (VRK) perustaminen	VRK perustettiin; tehtävinä väestökirjanpidon ohjaus ja valvonta sekä väestön keskusrekisterin ylläpito. Organisaatiolaki 76/1984 ja asetus 183/1984 myöhemmin.	DVV; Tilastokeskus
1970	Asetus	Väestökirja-asetus (198/1970)	Voimaan 1.1.1971. Kumosi asetukset 562/1950, 115/1917, 362/1930 ja 172/1964; sitoi henkikirjoituksen uuteen väestökirja-asetukseen (kunta yhtenä piirinä). Henkikirjoitus jatkui kuitenkin vuoteen 1989.	Finlex 198/1970
23.12.1970	Asetus	Asetus syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä (824/1970)	Voimaan 1.1.1971. Säättää syntymä- ja kuolintodistuksista ja ilmoitusvelvollisuudesta väestön keskusrekisteriin. Ei itse mainitse atk:ta.	Finlex 824/1970
1.1.1971	Voimaantulo / käännekohta	Atk-pohjaisen keskusrekisterin käyttöönotto	Väestökirja-asetus ja asetus 824/1970 tulivat voimaan; siirryttiin atk-pohjaiseen väestön keskusrekisteriin. Tunnuksen nimeksi tuli henkilötunnus; tiedot VRK:osta magneettinauhoilla Tilastokeskukseen.	DVV; Tilastokeskus
1970	Väestölaskenta	Vuoden 1970 väestölaskenta	Henkilötunnusta käytettiin väestölaskennassa ensimmäisen kerran; hyödynnettiin keskusrekisterin tietoja (kansalaisuus, uskonto, syntymäkotikunta). Ensimmäiset osa-aluejaot.	Tilastokeskus

Taulukon lähdeviitesarakkeen linkit vievät kunkin tiedon alkuperäislähteeseen; täydellinen lähdeluettelo on raportin lopussa.

7. Tulkinta: uudistusprosessin vaiheet

- Henkilötunnuksen käyttöönotto alkoi 1962 ETK:n työeläkenumerosta ja laajeni 1964 Kelan sosiaaliturvatunnuksen jakoon koko väestölle; tunnuksen rakenne ja tarkistusmerkki olivat jo silloin nykyisen kaltaiset.^{10, 17}
- Keskusrekisteriajattelu ja atk-valmiuksien luominen juontaa Valtion tietokonekeskuksen (VTKK) perustamiseen 1964; VTKK:sta tuli valtionhallinnon tietojenkäsittelyn keskus, joka myöhemmin ylläpiti väestörekisteriä.^{15, 16}
- Komiteamietintö 1966:A 15 (1967) muotoili uudistuksen ohjelman: koko väestön kattava, yhteen paikkaan koottava henkilörekisteri, joka yhdisti henkikirjoituksen ja kirkonkirjojen tiedot.¹³

- Väestökirjalaki 141/1969 (21.2.1969) ja VRK:n perustaminen 1969 loivat säädöspohjan ja keskusviraston uudelle järjestelmälle.^{4, 9}
- Väestökirja-asetus 198/1970 (voimaan 1.1.1971) kumosi vanhan henkikirjoitus- ja siviilirekisterilainsäädännön (562/1950, 115/1917, 362/1930, 172/1964) ja satoi henkikirjoituksen osaksi uutta väestökirja-asetusta; henkikirjoitus itse jatkui kuitenkin vuoteen 1989 saakka.^{2, 9}
- Atk-pohjaisen keskusrekisterin käyttöönotto 1971 oli käännekohta: kaikki vakituisesti asuvat sisällytettiin konekieliseen rekisteriin, ja henkilötunnus vakiintui viralliseksi yksilöintitunnukseksi.^{9, 11}
- Tilastotoiminnan yhtenäistyminen: vuoden 1970 väestölaskennassa käytettiin ensimmäisen kerran henkilötunnusta, ja 1971 alkaen tiedot siirtyivät Tilastokeskukselle magneettinauhoilla VRK:sta; vuodesta 1973 keskusrekisteriin talletettiin kaikki muutostiedot yhtenäisessä konekielisessä tietokannassa.^{6, 12}

8. Jälkikehitys (vuoden 1972 ulkopuolelta, kontekstiksi)

- 1973: väestön keskusrekisteriin alettiin tallettaa kaikki paikallisten väestökirjojen muutostiedot yhtenäisessä konekielisessä tietokannassa; kirkolliset väestörekisterit ja väestötietojärjestelmä yhtenäistyivät tästä ajankohdasta.^{6, 7}
- 1974 (käytännössä syksyllä): henkilötunnuksen myöntäminen siirtyi Kansaneläkelaitokselta Väestörekisterikeskukselle; VRK:sta tuli ainoa henkilötunnuksia myöntävä taho.^{10, 17}
- 1984: väestökirjahallinnosta annettu laki (76/1984) ja asetus (183/1984) säätelivät VRK:n organisaation.⁶

9. Valtion tietokonekeskuksen vaalitulosteiden aikajana (1966–1996)

Valtion tietokonekeskus (VTKK) ei tuottanut Suomen ensimmäisiä tietokoneavusteisia vaalitulosteita. Vuoden 1966 eduskuntavaaleissa tarjouspyynnöt lähetettiin 26. marraskuuta 1965 IBM:lle, VTKK:lle ja Kaapelitehtaalte, mutta VTKK tarjosi vain prognoosijärjestelmää ja hävisi kilpailun IBM:lle, jonka laskentakeskus tuotti tulokset IBM 1620- ja IBM 1401 -koneilla Yleisradion ja STT:n toimeksiannosta.¹⁸ VTKK:n osallistuminen vaalitulosten tietojenkäsittelyyn käynnistyi asteittain 1980-luvun lopulla ja huipentui valtakunnalliseen tuloslaskennan vastuuseen vuoden 1991 eduskuntavaaleissa.

Ajankohta	Vaihe	VTKK:n rooli / keskeinen sisältö	Lähdeviite
26.11.1965	Tarjouspyyntö	VTKK kutsuttiin kilpailuun IBM:n ja Kaapelitehtaan kanssa; tarjosi vain prognoosijärjestelmää (muu laskenta olisi jäänyt manuaaliseksi), hinta 28 500 markkaa.	Trepo (Lamppula 2015)
21.3.1966	Ensimmäinen tietokonevaali	VTKK ei toteuttanut järjestelmää. IBM:n laskentakeskus tuotti harkittuun otantaan perustuvan prognoosin (IBM 1620) ja kumulatiiviset tulokset (IBM 1401) Yleisradion ja STT:n toimeksiannosta; ensimmäinen prognoosi radiossa klo 22.15.	Trepo (Lamppula 2015)
1970	Eduskuntavaalien tulospalvelu	Yleisradion GE-tietokone; kumulatiivinen laskenta ja prognoosi noin 15 minuutin välein. Prognoosi epäonnistui ohjelmointivirheen ja 64 kilotavun keskusmuistin rajallisuuden vuoksi (n. 100 000 ääntä jäi pois). VTKK ei mukana.	Trepo (Lamppula 2015)
1979	Suunniteltu VTKK-kokeilu	Oikeusministeriö ja Yleisradio suunnittelivat, että Keski-Suomen ja Uudenmaan vaalipiirien tulokset siirrettäisiin tietoliikenteen välityksellä VTKK:n tietokoneeseen ja sieltä Yleisradion tulospalveluun. Kokeilu peruttiin Yleisradion rahoitusongelmien vuoksi.	Trepo (Lamppula 2015)
1983	Eduskuntavaalien tulospalvelu	Tietojenkäsittely kokonaisuudessaan Yleisradion omalla IBM 4341 -tietokoneella. Ehdokaskohtaisia tuloksia siirrettiin kuudesta vaalipiiristä (Tietotehdas, Pääkaupunkiseudun tietokeskus, Tietobotnia) suoraan Yleisradiolle. VTKK ei vielä keskitetty.	Trepo (Lamppula 2015)
3.1987	Eduskuntavaalit — VTKK:n läpimurto	Vaalipiirien tietokoneavusteinen laskenta keskitettiin VTKK:hon kolmea vaalipiiriä lukuun ottamatta. Osa tuloksista siirrettiin tietoliikennelinjojen kautta VTKK:n ja Pääkaupunkiseudun tietokeskuksen tietokoneista Yleisradion YleVat-järjestelmään.	Trepo (Lamppula 2015)

Ajankohta	Vaihe	VTKK:n rooli / keskeinen sisältö	Lähdeviite
1.1988	Presidentinvaali — ensimmäiset VTKK:n tulostilat	VTKK:n asiakkaina olleet vaalipiirit tallensivat kuntatulokset ja ennakkoonäestysten tiedot päätteillä VTKK:n järjestelmään ja saivat VTKK:n laskemat tiivistelmä- ja yksityiskohtaiset tulostilat kirjoittimilleen. Kautta saatiin 12 vaalipiirin, suurkuntien ennakkoonäestysten sekä Helsingin, Espoon ja Vantaan äänestysaluekohtaisten tietojen tulokset; uudet tulokset siirrettiin YleVatiin 5–10 minuutin välein.	Trepo (Lamppula 2015)
1991	Eduskuntavaalit — valtakunnallinen tuloslaskenta	VTKK hoiti ensimmäistä kertaa kaikkien vaalipiirien tuloslaskennan sekä 12 suurkunnan tietojenkäsittelyn. Tiedotusvälineet pystyivät ensimmäistä kertaa siirtämään kaikkien kuntien ja vaalipiirien tulokset keskitetysti VTKK:n tietokannoista omiin järjestelmiinsä; STT sai tietonsa suoraan VTKK:lta eikä Yleisradion YleVatin kautta.	Trepo (Lamppula 2015)
1992	Kunnallisvaalit — kuntien keruu	VTKK hoiti oikeusministeriön valtuuttamana tulosten keruun kunnista ja jakoi tulokset tietoliikenneverkon kautta tiedotusvälineille. 11 kuntaa tallensi ennakkoonäestys ehdokkaista suoraan VTKK:n järjestelmään; tietotekniikkaa käyttämättömät kunnat ilmoittivat tulokset puhelimella tai telekopiona alueellisiin laskentakeskuksiin.	Trepo (Lamppula 2015)
1996	VAT-järjestelmä kokonaisuudessaan	Oikeusministeriön ja VTKK:n pitkään kehittämä vaalitietojärjestelmä (VAT) otettiin käyttöön kokonaisuudessaan; siihen kuuluivat äänioikeusrekisteri, ehdokasrekisteri ja keskitetty tuloslaskenta- ja tietopalvelujärjestelmä. Oikeusministeriö hankki tietotekniikkapalvelut TT-Tieto Oy:ltä, joka käytti järjestelmästä nimeä TietoVAT.	Trepo (Lamppula 2015)

Lähde: Tampereen yliopiston tutkimus (Antti Lamppula, 2015), joka keskittyy Yleisradion vaalitulospalveluun 1966–2014 ja täydentää sitä oikeusministeriön vaalitietojärjestelmäraporteilla. Tutkimus ei päivää yhtä täsmällistä ajankohtaa virallisen (ei-ennakko-) tuloslaskennan tietokoneistumiselle, vaan erottaa ennakkotulosten laskennan (1966→), VTKK:n keskitetyn keruun (1987/1991→) ja vaalitilastojen käsittelyn.¹⁸

Lähteet

- Finlex, Suomen säädöskokoelma — Väestökirja-asetus 198/1970 — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/1970/198>
- Finlex, 198/1970 muutoshistoria (§ 60, kumottavat asetukset) — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1970/198/muutoshistoria/19700198>
- Finlex, Suomen säädöskokoelma — Asetus syntymän ja kuoleman rekisteröinnistä 824/1970 — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/1970/824>
- Finlex, Suomen säädöskokoelma — Väestökirjalaki 141/1969 — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1969/141>
- Finlex, Väestötietolaki 507/1993 (kumoo väestökirjalain 141/1969) — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/1993/507>
- Finlex, HE 355/1992 (väestökirjallinnosta annettu laki 76/1984 ja asetus 183/1984) — <https://www.finlex.fi/fi/hallituksen-esitykset/1992/355>
- Finlex, HE 14/1998 (eduskunnan kanta 1968 väestön keskusrekisteriin) — <https://www.finlex.fi/fi/hallituksen-esitykset/1998/14>
- Finlex, Suomen säädöskokoelma — Laki Valtion tietokonekeskuksesta 729/1988 — <https://www.finlex.fi/fi/lainsaadanto/saaduskokoelma/1988/729>
- Digi- ja väestötietovirasto (DVV) — Väestötietojärjestelmän historia — <https://dvv.fi/historia>
- Digi- ja väestötietovirasto (DVV) — Henkilötunnus — <https://dvv.fi/henkilotunnus>
- Tilastokeskus — Väestötilastointi kehittyä 1900-luvulla — <https://guides.stat.fi/vaestotieteen-ja-tilastojen-historia/tilastointi-kehitty>
- Tilastokeskus — Historiallisen tilastotiedon opas: Väestölaskennat — <https://guides.stat.fi/historiallisentilastotiedonopas/vaestolaskennat>
- Doria (Tilastokeskus, Väestö 1999:8) — Väestörekisterin uudistamiskomitean mietintö, Komiteamietintö 1966:A 15 — https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/98780/xsk_vrm_1749-1999_1999_dig.pdf
- Doria (Valtion virallinen julkaisu 1966) — komiteamietinnön ja asetusehdotuksen luettelo — https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/96930/xvamu_a_196600_1969_dig.pdf
- Kansallisarkisto / Finna — Valtion tietokonekeskuksen arkisto (1964–1992), narc.VAKKA-318728.KA — <https://www.finna.fi/Collection/narc.VAKKA-318728.KA>
- Agricolaverkko, Historiakone — Tietokonekeskus (laki ja asetus 30.4.1964) — <https://agricolaverkko.fi/vintti/julkaisut/historiakone/vuosi.php?sivu=3649>
- Tuomas Salste — Henkilötunnus, ihmisten koodaaja (työeläkenumeron ja sotun historia, asetus 172/1964) — <https://www.tuomas.salste.net/doc/tunnus/henkilotunnus.html>
- Tampereen yliopisto, Antti Lamppula (2015): Vaaliennusteesta internetäänestykseen? — <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/98018/978-951-44-9913-5uusi.pdf?sequence=3&isAllowed;=y>